

**Μήνυμα της Αν. Περιφερειακής Διευθύντριας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Θεσσαλίας, Βάσως Ζιάκα,
για τη Διεθνή Ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος των Εβραίων**

27η Ιανουαρίου 1945, η αρχή του τέλους του δράματος και των βασανιστηρίων του Ισραηλιτικού λαού καθώς το στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άουσβιτς απελευθερώθηκε από το στρατό των συμμάχων. Την ημέρα αυτή επέλεξε ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών ως «Ημέρα μνήμης για τα Θύματα του Ολοκαυτώματος».

Πώς να μιλήσεις στα παιδιά για το Ολοκαύτωμα των Εβραίων; Πώς να εξηγήσεις ότι λίγες δεκαετίες πριν υπήρξαν άλλα παιδιά στη χώρα μας και σε ολόκληρη την Ευρώπη που εξολοθρεύτηκαν εν ψυχρώ; Πώς να απαντήσεις στην ερώτηση «γιατί»; Γιατί ήταν διαφορετικά; Μα δεν ήταν. Αρχικά η φρίκη που θα νιώσουν, όταν αντιληφθούν την ιστορία, χρειάζεται να αντισταθμιστεί με κάτι ουσιώδες: τον προβληματισμό για τον ρατσισμό, για τις προκαταλήψεις, για την περιθωριοποίηση, για το πού μας οδηγεί η παθητική στάση απέναντι στο κακό που γίνεται δίπλα μας.

«Ολοκαύτωμα»! Και μόνο η λέξη καταδεικνύει τη βαρβαρότητα, το μίσος και το μένος που εισέπραξε και βίωσε ο εβραϊκός πληθυσμός από τους διώκτες του. Μια άνευ προηγουμένου καλοσχεδιασμένη και οργανωμένα εκτελεσμένη γενοκτονία συντελείται. Ένα από τα πιο ζωντανά κύτταρα των κοινωνιών, με προσφορά στην οικονομία, στην παιδεία, στον πολιτισμό της εκάστοτε χώρας οδηγείται στον αφανισμό.

Γράφει η Τατιάνα Λιάνη στο βιβλίο της Έρικα: *Μόνο να φαντάζεται μπορεί η Έρικα τις τελευταίες στιγμές με τους γονείς της. Το μόνο που γνωρίζει πραγματικά είναι πως όταν το τρένο έκοψε ταχύτητα σε μια διάβαση, η μητέρα της την πέταξε από το παράθυρο σ' ένα χαντάκι με απαλό χορτάρι. ...Πηγαίνοντας προς το θάνατο, η μητέρα μου με πέταξε πίσω στη ζωή... Η γυναίκα που περιμάζεψε το μωρό με κίνδυνο της ζωής της και το μεγάλωσε σαν δικό της... Μου έδωσε ένα σπιτικό. Με τάισε, με έντυσε και μ' έστειλε σχολείο ...και η οικογένεια με τα τρία παιδιά που έφτιαξε η Έρικα μεγαλώνοντας... Σήμερα το δικό μου δέντρο έχει και πάλι ρίζες. Το αστέρι μου λάμπει ξανά, αναφέρει τελειώνοντας το βιβλίο. Η Έρικα ήταν ένα τυχερό παιδί. Δεν ήταν όμως όλα τα παιδιά τυχερά.*

Υπολογίζεται ότι 1,5 εκατομμύριο παιδιά εξοντώθηκαν από τους Ναζί κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου εκ των οποίων 1 εκατομμύριο Εβραίοι. Πολλά παιδιά Ελλήνων Εβραίων παρέμειναν κρυμμένα από οικογένειες Ελλήνων Χριστιανών κατά τη διάρκεια των διωγμών, άλλαξαν όνομα και οικογένεια, εκτοπίστηκαν, έζησαν τον τρόμο, υπέστησαν σύγχυση ταυτότητας, που συχνά διατηρήθηκε και μετά την κατοχή.

Τις εμπειρίες αυτές βίωσαν φυσικά και τα μέλη της ισραηλιτικής κοινότητας Λάρισας. Σήμερα ελάχιστοι είναι οι επιζήσαντες των κρεματορίων που βρίσκονται πλέον στη ζωή. Οι μνήμες, όμως, είναι ακόμη ζωντανές μέσα από τις διηγήσεις τους.

Το **Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων** αποτίνει φόρο τιμής στα θύματα του ναζισμού, της μισαλλοδοξίας και του αντισημιτισμού, μέσα από τη διδασκαλία των γεγονότων, τη διαφύλαξη της συλλογικής ιστορικής μνήμης και την καλλιέργεια αξιών όπως ο αλληλοσεβασμός, η αποδοχή της διαφορετικότητας, τα ιδανικά του δημοκρατικού πολιτεύματος και της ενεργού πολιτεότητας. Διότι οφείλουμε να διασφαλίσουμε ότι κανένα άλλο παιδί, στο παρόν και το μέλλον, δεν θα βρεθεί σε παρόμοια θέση.

Οι μαθητές στη χώρα μας διδάσκονται στο σχολείο το Ολοκαύτωμα, αλλά μαθαίνουν και μέσα από περιγραφές παιδιών εκείνης της εποχής, οι οποίες καταδεικνύουν ότι η ειρήνη, η δημοκρατία και η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των παιδιών δεν ήταν πάντοτε αυτονόητα, αλλά αποτελούν μία κατάκτηση που οφείλουμε, με γνώση και μελέτη της ιστορίας, να διαφυλάξουμε από κάθε επιβουλή.

Ως εκπαιδευτικοί οφείλουμε να μεταφέρουμε αυτές τις μνήμες στα παιδιά και μαζί τους να καλλιεργήσουμε την επιλογή στην ειρήνη και όχι στον πόλεμο, στην αγάπη και όχι στο μίσος, στην αδελφoσύνη, στην αλληλεγγύη και όχι στη μισαλλοδοξία, στην ανοχή της διαφορετικότητας και όχι στις διακρίσεις και στις προκαταλήψεις.

Ως κοινωνία οφείλουμε να διαφυλάξουμε την ιστορική μνήμη και να μην επιτρέψουμε ποτέ ξανά την άνοδο του φασισμού και την επανάληψη τέτοιων αποτρόπαιων πράξεων.

**Η Αναπληρώτρια Περιφερειακή
Διευθύντρια
Πρωτοβάθμιας & Δευτεροβάθμιας
Εκπαίδευσης Θεσσαλίας**

Βασιλική Ζιάκα